

ספר סוד הגאולה

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש
תקון מ"ג (תיקו"ז דף פ"ב) והוא אחד משבעים
תקונים שכתב התנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי
יום, ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה.
ירום מזלו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - זיווגים הגונים - יזכה
לשפע רוחני וגשמי - יזכה ליראת שמים - זוכה ומתקן רוחו ונשמתו
- בחזת הטמאה מתרחקים ממנו - כל אויביו יפלו תחתיו - לא יראה
מיתת בניו - ינצל מענש הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושנים -
יזכה לעולם הבא - ועל ידו התקרב הגאולה ברחמים גדולים (סוד ה'
רזין קדישין).

יוצא לאור על ידי

"מפעל הזוהר העולמי"

נחל לביש 24/8 בית שמש טל: 0548436784 תשרי תשע"ג

מחלק בחנם לזכוי הרבים

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

נְסִידָה, נְעֵרָה, בְּנִקּוּד וּפִיִּסוּק מְלֵא, עִם בִּיאור קל
לְהַבְנִת הָעֵנָן, בְּתוֹסֶפֶת הָעֵרוֹת לְמַעֲיִינִים, לְמַעַן יִזְכוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּלְהִטְהַר וּלְהִתְקַדֵּשׁ
בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע שְׁפַע רַב
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהִנֵּה כָּל אוֹתָן שִׁיזְכּוּ אֵלָיו יִזְכוּ
לְגֵאוּלָּה, כִּי עֲבוֹדָה זוֹ הַמַּעֲטָת בְּזִמְן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר
חֲשׂוּבָה מִכָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם"
(חֻסֵּד לְאַבְרָהָם זִי"ע).

מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים עד 15 מיליון
של תיקוני זוהר תיקון מג לחלקם ל-15 מיליון יהודים
בחינם.

התורמים משלמים ישר לדפוס! ובתוך כמה ימים מקבלים
הסחורה בע"ה.

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 054-8436784

גודל זכותו של הלומד בספר סוד הגאולה התקון מ"ג

הלומד בספר "סוד הגאולה" - התקון מ"ג, זוכה לשבת ללמוד עם הרשב"י בשלחן אחד, שכל יהודי הלומד זוהר הקדוש ממשיך את נשמת הרשב"י לדורנו זה ממש כידוע, כי בכל פעם שיהודי לומד זוהר הקדוש הוא מתקשר לנשמת הרשב"י וממשיך אותה אליו, ורשב"י הקדוש יושב ולומד כנגדו (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקבל מהר"א גלאנטי ז"ע), וכן מקבל התדבקות רוחא ברוחא ונשיקין מהרשב"י הקדוש (לקוטי מוהר"ן תורה י"ב).

ערפם של לומדי הזהר הקדוש בשמים

ה"כסא מלך" (תקון מ"ג) כותב: כי למוז הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול כחה לקרב הגאולה.

הספר הקדוש הזה תקון מ"ג יצא לאור בעזרת השם כמיליון עתקים, על מנת לתת כלי נשק וערפת מוגן לכל יהודי באשר הוא שם, להצלת עם ישראל לעלוי שכנית עוננו, ולהיגלות כבוד מלכותו עלינו, במהרה בימינו ישוב רחמנו יראו עינינו וישמח לבנו בהגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

זמן למוז תקון מ"ג כחמש דקות

גודל השכר

שכר הגדול שמקבל כל אחד בהשתתפותו עם מליון היהודים לומדי התקון הזה, הוא כך:

א. כל ישראל נכנסים לתוך ספת הרשב"י המגן הראשי והאמתי לכל הדור כלו, כנגמר (תהלים ק"מ ח') "סכתה לראשי ביום נשק". ואמרו חז"ל (ירושלמי יבמות דף ח'), ביום נשק זהו יום בא גוג.

ב. יהודים זכרו!!! כמו נח בשעתו עכשו התבה פתוחה וכלם יכולים להכנס, נא להזדרז לפני המבול. שהזהר הקדוש הוא תבת נח המצילה של הדור.

ג. כל המשתתף בלמוד הקדוש הזה יקבל שכר עצום כנגד כלם כמבאר להלן.

ד. כל אחד יראה לקים מאמר חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה, שעליהם העולם עומד, ויקבל כמה חוברות שרוצה לחלק בחנם, כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים, ויקבל שכר כנגד כלם, וכאלו בראם כמבאר בזוהר (תרומה כ"ח): ובספר חסידים ובגר"א, ועוד.

וכל המשתתף בזה מקבל כל אחד ואחד מהם שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, בחמש דקות בלבד, החשבון המדויק: כמה דקות יש בשנה? תשובה: ביממה אחת יש 24 שעות כפול 60 דקות בשעה = 1440 דקות ביממה כפול 354 יום בשנה = 509,760 דקות בשנה, ובעשר שנים יש למעלה מ-5 מליון דקות, כלומר: בלמוד 5 דקות זוהר הקדוש משתתף עם מליון איש ונחשב לו, קרוב לעשר שנים [5,097,600 דקות] למוד זוהר הקדוש 24 שעות רצוף בלי הפסקה, בלי שנה, בלי אכילה, בלי דבור.

וכל זה מכפיל את עצמו, כי כל אחד מקבל שכר כנגד כל אחד מהחברה, שיש לו שכר כאילו למד 5 מליון דקות זוהר הקדוש, שהם עשר שנים למוד רצוף כנ"ל, היצא מכך כל אחד מכפיל בחמש מליון דקות של למוד מליון אנשים (באר מים חיים), [שכל אחד מהם בודאי ילמד כמה וכמה פעמים את התקון הזה בכל יום].

מכיון שהחשבון הוא מאד גדול וקשה לכתבו, מכאן ואלך נעשה חשבון בשנים, עשר שנים כפול עשר שנים, יוצא מאה שנה למוד זוהר הקדוש רצוף (באמ"ח). חשב עוד רגע! כל מניין לומדים, עוד יכפל באלף, כי כל מה שנזכרים משמים נותנים באלף (זוהר פדשת ויצא), והרי השכינה שורה במניין, וכל המצטרף ללומדי השיעור, הרי מקבל כנגד כל אחד את השכר פי אלף!!!

כלומר מאה שנה למוד זוהר הקדוש כפול אלף סף הכל: מאה אלף שנה למוד זוהר הקדוש, - ונחשב לכל אחד ואחד בלמוד חמש דקות כאלו למד מאה אלף שנה זוהר הקדוש רצוף.

ויש עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, אם כן המתחבר בחברה הקדושה המשתתפת בלמוד הזוהר הקדוש, כמה נפשך מקבל שכר כנגד כל היהודים שבעולם, אם לא השתתפו אז מקבל כנגד הבטלים, ונחשב לו כמו שעושה חסד עם מת מצוה, ואם כן זכו והשתתפו, אז שוב נכפל מדין ערבות כדלעיל, ובדאי יעמוד שכרו לעולמות אין קץ ואין מספר, כי אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, וכמה נפשות קדושות מציל מרדת שחת רוחני וגשמי, ולזה אין שום מח אנושי שיוכל לחשב. צא ולמד, כי מקבלים את השכר לסך 14 מליון יהודים כפול מאה אלף שנה תורה זוהר הקדוש, 1,400,000,000,000 כלומר 1 טריליון ו-400

בליון שנה תורת למוד זוהר הקדוש. לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הַמְשַׁתְּפָן בַּחֲבוּרָה הַזֹּאת - בחמש דקות בכל יום.

ואם למד בשמחה ובצער ובשבת שנה כפול אֶלֶף כפול מאה כפול אֶלֶף כפול מאה, מֵאָה מליון כפול 1,400,000,000,000 כְּלוּמֵר 1 טריליון ו-400 בליון שנה תורת למוד זוהר הקדוש, יוצא: $1.4E+20$ שנה תורת הזוהר.

ויש עוד להוסיף את דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים ואין מקימים אותה, נוטל שכר כנגד כל הבטלים הימנה, אם כן המתחבר בחבורה הקדושה המשתתפת בלמוד הזוהר הקדוש, ממה נפשך מקבל שכר כנגד כל היהודים שבעולם, אם לא השתתפו אז מקבל כנגד הבטלים, ונחשב לו כמו שעושה חסד עם מות מצוה, ואם כן וכו' והשתתפו, אז שוב נכפל מדין ערבות כדלעיל, ובודאי יעמוד שכרו לעולמות אין קץ ואין מספר, כי אמרו חז"ל כל המציל נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, וכמה נפשות קדושות מישראל מציל מרדת שחת רוחני וגשמי, ולזה אין שום מח אנושי שיוכל לחשב. צא ולמד, כי מקבלים את השכר לסך 15 מליון יהודים כפול $1.4E+20 = 2.1E+27$ שנה למוד תורת הזוהר הקדוש.

ובזוהר הקדוש שיר השירים כתב שכל השכר באלפים שנותנים משמים זה באפן רגיל, אבל הצדיקים לומדי הזוהר הקדוש הדבקים בתורת הסוד תורת הרשב"י, עליהם אמר הפתוב (ישעיה ס"ד ג') "עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחפה לו", ואין קץ לשכרם, ואין כל בריה שיוכל לשער זאת... (ועין פוח הזוהר חלקים א-ד, שמחת הרשב"י, ועוד).

צא וחשב האם יש בר דעת שלא ירוץ ויחטוף זכות עצומה זו, וישאר ח"ו בטלן ועם הארץ? - כל אחד יעורר את חברו שיאמר וילמד עם חבורות קדושות אלו, וזה רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד זוהר הקדוש ששעה אחת בחול היא כמו מאה אֶלֶף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ובכך ינצל מהערב רב, כדברי הנביא ישעיה (פרק נו יג-יד) "בזעמך יצילך קבוציך, ואת כלם ישא ריח יקח הבל [אלו ערב רב], והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי. ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי".

ועתה בואו חשבון כל זאת הוא כאלו למדת כל השנים האלו 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע 354 יום בשנה רצופים שלמים בלי אוכל בלי שתיה בלי שינה. - ואמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה ז"ע: מקבלנו שתענית הדבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות (!!!). ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195,000 תעניות, זאת אומרת 550 שנה תעניות. - ועתה בואו חשבון שבהתחברו לחבורה הקדושה הזו הוא לומד זוהר הקדוש תקון מ"ג - חמש דקות ביום עולה לו לשנים רבות ימים ולילות רצופים בלי הפסקה, והוא ודאי כחבר וחנית לשורף כל

הקלפות, ותכף ירד אור גדול משמים ויתקיים בְּנוֹ הַפְּסוּק (יְחֻזְקָא לִפְרָק לֹא כִג־כֹּט)
 "וְקִדְשִׁי אֶת שְׁמִי הַגְּדוֹל הַמְּחַלְלֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חִלְּלִתֶם בְּתוֹכָם וַיְדַעְנוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְדֹד
 נָאִם אֲדַנִּי יְדוּד בְּהַקְדִּשִׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם. וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן הַגּוֹיִם וְקִבְצֹתִי אֶתְכֶם מִכָּל
 הָאָרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמְתְּכֶם, וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם, וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשׁ אֶתֶּן
 בְּקִרְבְּכֶם וְהִסֵּרְתִּי אֶת לֵב הָאֲבֹן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר, וְאֶת רוּחִי אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם
 וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחָקִי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם, וְיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְאֲבֹתֵיכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים, וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם" וגו', וְעַתָּה הוּא
 עַת רְצוֹן נִפְלְאוֹה מְאֹד וְזָמַן מְסֻגָּל בְּיוֹתֵר לְבַקֵּשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם וְלַהֲתַפְּלֵל עַל הַשְׂכִּינָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְכָלֵם בְּיַחַד יִזְעָקוּ לְאֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִיִּם שְׁלַח מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּבִנְיָן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבְנוֹ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בְּיִשׁוּעָתֵינוּ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבאר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

— א —

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֶת ר' יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו י"ה), בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ יִבֶּשׁ וְאִיהוּ יִבְשָׁה, צְוּוּחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחֻדָּא וְאִמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) "אִז יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ביאור נשמת הזוהר

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֶת ר' יב"ש, - אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמַלְת בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת אֶת ר' יב"ש, בִּיאור, הִיסוּד הַנִּקְרָא מְקוּם הוּא יִבֶּשׁ, וּמְבֹאֵר, וְדָא אִיהוּ "וְנָהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו י"ה) - וְזֶה הוּא נְהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, כְּלוּמַר הִיסוּד חֲרֵב וַיִּבֶשׁ מִמִּימֵי הַשְּׁפַע, וְאִינוּ יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת, בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ יִבֶּשׁ - בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ, וְאִיהוּ יִבְשָׁה - וְהַמְּלָכוֹת הֵיא יִבְשָׁה, כִּי לֹא קִבְּלָה הַשְּׁפַע מִהִיסוּד, צְוּוּחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחֻדָּא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - צוּעֻקִים הַבְּנִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּאִמְרִית יְחֻד הַשֵּׁם "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" לְהַעֲלוֹת הַתְּפִלָּה כְּתוּבָה, וְאִין קוּל כְּלוּמַר, קוּל קְרִיאַת שְׁמַע לֹא נִשְׁמַע, וְאִין עוֹנָה - וּבְגַלְל כֶּף אִין נְעִינִית וּמְתַמְלֵאת בְּקִשְׁתָּם בְּתַפְלָתָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) אִז יִקְרְאוּנִי [כְּלוּמַר, דָּאז הוּא קְרִיאַת שְׁמַע וְתַפְלָה, גר"א] - וְכִשְׁיִשְׂרָאֵל הֵם בְּצָרָה, וְצוּעֻקִים וְקוֹרְאִים לְהַקְבִּי בְּקְרִיאַת שְׁמַע, אָבֵל וְלֹא אֶעֱנֶה - אֲנִי לֹא אֶעֱנֶה אוֹתָם בְּתַפְלָתָם. (ביאור הַגְּר"א דף צ"ב, וכו').

— ב —

וְהָכִי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאַסְתִּלַּק קַבְלָהּ וְחֻכְמָתָא מְאוּרִייתָא
 דְּבַעַל פֶּה וּמְאוּרִייתָא דְּבִכְתָּב, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן
 בְּהוּן, וְאַמְרִין דְּלֹא אֵלֵא פֶּשֶׁט בְּאוּרִייתָא וּבִתְלֻמוּדָא,
 בּוּדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֶהוּא נְהָר וּמִהֶהוּא גֶן,
 וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְרִי בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא
 אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב וְאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאַתְחַשְׁב לִיה

ביאור נשמת הזוהר

וְהָכִי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאַסְתִּלַּק קַבְלָהּ וְחֻכְמָתָא מְאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמְאוּרִייתָא
 דְּבִכְתָּב - וְכִמוּ פֶן [כְּמוּ שְׁכַת לְמַעְלָה בְּתַקוּן מ"ב עַל מֵאֵן דְּפָגִים בְּאוֹת בְּרִית], גַּם מִי
 שְׁגוּרָם שְׁתַּסְתִּלַּק הַקַּבְלָהּ וְהַחֻכְמָה הַפְּנִימִית מִן הַתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה וּמִן הַתּוֹרָה
 שְׂבִכְתָּב, בְּאַמְרוּ אֵין צְרִיף לְלַמַּד אֵלֵא פֶּשֶׁט, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוּן - וְגוּרָם
 לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִתְעַסְקוּ בְּחֻכְמַת הַקַּבְלָהּ, וְאַמְרִין דְּלֹא אֵית אֵלֵא פֶּשֶׁט
 בְּאוּרִייתָא וּבִתְלֻמוּדָא - וְאוּמְרִים שְׁאֵין בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוּד אֵלֵא פֶּשֶׁט הַתּוֹרָה,
 וּמִכְחִישִׁים אֶת פְּנִימִיּוֹת וְסִתְרֵי תּוֹרָה, בּוּדָאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֶהוּא נְהָר
 - בּוּדָאֵי נְחֻשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ הוּא מְסַלַּק אֶת נְבִיעַת שְׁפַע הַחֻכְמָה וְהַפִּינָה מִן הַיְסוּד,
 וּמִהֶהוּא גֶן - וּמֵאוֹתוֹ הֵגֶן הִיא הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת גֶן, וְוִי לִיה - אוֹי לוֹ לְאָדָם זֶה,
 טַב לִיה דְּלֹא אֲתַבְרִי בְּעֵלְמָא, וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב וְאוּרִייתָא דְּבַעַל
 פֶּה - טוֹב לוֹ שְׁלֵא הִיָּה נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם, וְלֹא הִיָּה לוֹמַד תּוֹרָה שְׂבִכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׂבַעַל פֶּה, כִּי אִם הִיָּה עִם הָאָרֶץ שְׁאֵינוּ רְאוּי וְאֵינוּ יוֹדַע לְלַמַּד קַבְלָהּ, לֹא הִיָּה
 פּוֹגֵם כָּל כֶּף, אֲבָל מִי שְׁלָמַד נִגְלוֹת הַתּוֹרָה, וּמִכְחִישׁ אֶת פְּנִימִיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה,
 הוּא מְסַלַּק אֶת הַשְּׁפַע וְהַיְחוּד שֶׁל הַיְסוּד, דְּאַתְחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ
 וּבְהוּ - וְעוֹד נְחֻשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ הַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, כְּמוּ שְׁכַתוֹב לְפָנֵי
 בְּרִיאַת הָעוֹלָם "וְהָאָרֶץ הִתְהַ תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשָּׁן עַל פְּנֵי תְהוּם" (בְּרֵאשִׁית א' ב), וּבְכַטְאוֹ
 מְגַבִּיר הַקְּלָפוֹת וְגוּרָם שְׁהִנְהָר וְהֵגֶן יְבִשִׁים בְּעוֹנוֹתָיו, וְהַעֲנִין שְׂפָמָן הַזֶּה, הוּא עוֹלָם
 הַתְּהוּ בְּלֹא תּוֹרָה וּבְלֹא מְשִׁיחַ, וְאֵינוֹן גְּרָמִין דִּזְיֵל מְשִׁיחַ (גֵּר"א), בִּיאוֹר דְּבְרִיו הַקְּדוּשִׁים, שְׁעַל
 יְדֵי שִׁישְׂרָאֵל עוֹסְקִים בְּלֻמוּד הַסּוּד, מְבִיאִים אֶת הָעוֹלָם לְתַקוּנוֹ, וּמְזַרְזִים אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
 בְּרַחֲמִים, וְאֵלוּ שְׁאֵינָם רוֹצִים חֶלֶק בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, וְגַם מְפָרְעִים וּמְבַטְלִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמוּד
 הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, הֵם מְחַזְרִים אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְלֹא רוֹצִים בְּתַקוּן הָעוֹלָם וּבְגִלוּי מְלָכוֹת

בְּאֵלוֹ אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלֵמָא וְאוּרְךָ
גְלוּתָא.

— ג —

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית א
יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא לִיה
יְבִשָּׁה, מָאן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי אוּלִיף
תְּיֻבְתָּא לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא, דָּאם בַּר נֶשׁ יַחֲזוֹר בְּתֻיבְתָּא,
נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְאֶסְתֵּלֵק, וּמַה דְּהוּה יְבִשָּׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ,

ביאור נשמת הזוהר

השם, ומעפבים ומזנעים מהמשיח לבא], וְגָרִים עֲנִיּוֹתָא בְּעֲלֵמָא וְאוּרְךָ גְלוּתָא - וְהֵם
אלו שגורמים עניות בעולם וארץ הגלות, כי אם אין שפע מישראל להשפיע ביסוד
ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלמוד תורה
לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין
יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י הם לומדי תורה לשמה (חסד
לאברהם), ומי שלומד סתרי תורה מקים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח
ברחמים (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכו"מ).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וגו' (בראשית א' יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן אָבִיו, אָבָא וְהָא קָרָא לִיה יְבִשָּׁה - וְהִרִי הַכְּתוּב קוּרָא אֶת הַמְּלָכוֹת יְבִשָּׁה,
כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּפֶסוּק "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְיְבִשָּׁה אָרֶץ", כְּלוּמַר, שְׁהַמְּלָכוֹת בְּזִמְן שְׁהִיא
יְבִשָּׁה נִקְרָאת אָרֶץ, אִם כֵּן מָאן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, בִּיאוֹר, תְּדַשָּׂא זֶה מוֹרָה עַל הַמְּשַׁכֵּת
הַשֶּׁפַע, וְאִם הִיא יְבִשָּׁה בְּלִי מִימֵי הַשֶּׁפַע אֵיךְ תְּצַמִּיחַ הָאָרֶץ, אָמַר לִיה - אָמַר לוֹ
רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי - בְּנֵי חֲבִיבִי, הֲכִי אוּלִיף תְּיֻבְתָּא לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא - כֵּאֵן מִלְּמַדַּת
הַתּוֹרָה אֶת כּוֹחַ הַתְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה אֲפָשָׁר לְתַקֵּן הַכּוֹחַ
וּלְהַמְּשִׁיף הַשֶּׁפַע, דָּאם בַּר נֶשׁ יַחֲזוֹר בְּתֻיבְתָּא - שְׂאָם כֵּן הָאָדָם יַחֲזוֹר בְּתֻיבְתָּא,
נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְאֶסְתֵּלֵק - יוֹרִיד וַיִּמְשִׁיף אֶל הַשְּׂכִינָה אֶת נְבִיעוּת הַשֶּׁפַע שְׁנֹסְתֵּלֵק
מִמֶּנָּה, כְּלוּמַר, שְׁיַחֲזוֹר הַשֶּׁפַע לִיסוּד, וְתַחֲזוֹר הַשְּׂכִינָה לְקַבֵּל הַשֶּׁפַע מִן הַיסוּד, כִּי
עַל יְדֵי שְׁעֻשָׁה תְּשׁוּבָה, וְעוֹסֵק בְּלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וּמַה דְּהוּה
יְבִשָּׁה - חוֹזֶרֶת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיתָה יְבִשָּׁה בְּלִי מִימֵי הַשֶּׁפַע, קָרָא לָהּ אָרֶץ - וְנִקְרָאת
עֵתָה אָרֶץ, לְשׁוֹן רְצוּי וְרָצוֹן, וְכֵמוֹ שְׁמִבְּאֵר הַזּוּה"ק (ח"א), עַל פְּסוּק "אֶרְצוֹת הַחַיִּים"

וְנָהָר דִּהְיָה חָרֵב וַיִּבֶשׂ קָרָא לִיָּה מְקוּהָ הַפִּיּוּם וַיִּמִּיּוּם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם י) "וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּהָ הַפִּיּוּם קָרָא יַמִּיּוּם", בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּם תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ", לְאַפְקָא זְרַעִין וַאֲיִבִּין דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּ, אֲלִין נִשְׁמָתִין דְּאַתְגְּזֵרוּ מִכּוּרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאַלִין רוּחִין דְּאַתְגְּזֵרוּ מִמְּלָאכִים, וְאַלִין נַפְשֵׁין דְּאַתְגְּזֵרוּ מֵאוּפְנִיּוּם,

ביאור נשמת הזוהר

שְׁהוּא לְשׁוֹן רְצוּי, וְעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה קוֹרָא לָהּ "אֶרֶץ", כִּי הִיא מְרוּצָה לְהַרְיֵץ פְּרוּתִיָּה, שְׁהֵם הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁקְּבֵלָה מֵהִסּוּד, וְלֹא כַסְבְּרָתָךְ שֶׁכְּשֶׁהִיא יִבְשָׁה נִקְרָאת אֶרֶץ, אֲלֹא קוֹדֵם הַתְּשׁוּבָה הִתְּהַיְבָשָׁה, וְאַחַר כֵּן נַעֲשִׂית אֶרֶץ, [אִם הָאָדָם חָזַר בַּתְּשׁוּבָה, שָׂבָה נְשָׁלֵם שֵׁם הוִי"ה שֶׁמִּסְפְּרוֹ כ"ו, בְּסוּד תְּשׁוּבָה תְּשׁוּב ה"א, וּבְסוּד שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹקֶיךָ, אִז יִחְסַר מִן מִסְפַּר "יִבְשָׁה" מִסְפַּר כ"ו, וַיִּשְׂאָר מִסְפַּר "אֶרֶץ" (בְּנִיחָהוּ לְרִי"ח הַט"ו)]. וְנָהָר דִּהְיָה חָרֵב וַיִּבֶשׂ - וְהַנְּהָר שְׁהוּא הִיסוּד שְׁהִיָּה חָרֵב וַיִּבֶשׂ מֵהַשְּׁפַע הַקְּדוּשׁ, עֵתָה עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, קָרָא לִיָּה אֶת הִיסוּד מְקוּהָ הַפִּיּוּם וַיִּמִּיּוּם - שֶׁנַּעֲשָׂה מִלָּא מְשַׁפֵּעַ מִימֵי הַחֶסֶד, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם י) - זֶהוּ שְׁכַתוֹב וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ, פְּרוּשׁ הַמְּלָכוֹת שְׁהִיָּתָה נִקְרָאת יִבְשָׁה בְּלֵי שְׁפַע, נִקְרָאת עַכְשָׁו אֶרֶץ, שְׁהִיא אֶרֶץ חֶפֶץ לְהוֹצִיא פְּרוּתִיָּה, וּלְמְקוּהָ הַפִּיּוּם שְׁהוּא הִיסוּד שֶׁשֵּׁם מְקוּם אֲסִיפַת מִימֵי הַשְּׁפַע, קָרָא יַמִּיּוּם, שֶׁנִּתְמַלָּא מִשְׁפַּע קוֹדֵשׁ לְהַשְׁפִּיעוֹ לְמַלְכוֹת בְּעַת הַיַּחּוּד לְצַרְף הוֹלְדַת הַנְּשָׁמוֹת, וְהַמְּשַׁכַּת הַשְּׁפַע לְעוֹלָם הַזֶּה. (הַגְּרָ"א בְּנִיחָהוּ וּכ"מ). בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ - בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהַמְּלָכוֹת נִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתִיב בֵּיה (שם יא) - מַה כְּתוּב בָּהּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּם תִּדְשָׂא הָאֶרֶץ, כְּלוּמַר, הָאֶרֶץ הַעֲלִינָהּ שְׁהִיא הַמְּלָכוֹת תִּדְשָׂא וְתַצְמִיחַ לְאַפְקָא זְרַעִין וַאֲיִבִּין דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין - לְהוֹצִיא זְרַעִים שְׁהֵם נִשְׁמָתוֹת הַיְּשׁוּנוֹת הַמִּתְחַדְּשׁוֹת בְּמַלְכוֹת וְנוֹלְדוֹת מִמֶּנָּה, וַאֲיִבִּין - וּפְרוּתוֹת שְׁהֵם נִשְׁמָתוֹת חֲדָשׁוֹת הַנוֹלְדוֹת מִן הַמְּלָכוֹת, וּמִפְּרֵשׁ (דף פב ע"ב) כֹּל חַד לְזַנְיָהּ - שְׁהֵם כְּמָה מִינֵי נִשְׁמָתוֹת כֹּל אַחַת לְמִינָהּ. אֲלִין נִשְׁמָתִין דְּאַתְגְּזֵרוּ מִכּוּרְסֵי יִקְרִיָּה - מֵהֶם אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל תְּלַמְיָדֵי חֲכָמִים שֶׁנִּחְצְבוּ מִכֶּסֶד הַכְּבוֹד, עוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁשֵּׁם אוֹר הַתּוֹרָה, וְאַלִין רוּחִין דְּאַתְגְּזֵרוּ מִמְּלָאכִים - וּמֵהֶם רוּחוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הַמְּלָאכִים, עוֹלָם הַיְצִירָה, שֶׁמִּשְׁם עֲנִין קִיּוּם הַמְּצוֹת, וּמֵהֶם בְּעֵלֵי הַמְּצוֹת, וְאַלִין נַפְשֵׁין דְּאַתְגְּזֵרוּ מֵאוּפְנִיּוּם - וּמֵהֶם הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּחְצְבוּ מֵעוֹלָם הַאוּפְנִיּוּם, עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, וְהֵם עַמֵּי הָאֶרֶץ הַעוֹסְקִים בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם כֹּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהּ - לְכֹל

כָּל חַד אַפִּיק לְזוּנְיָהוּ לְכָל חַד בְּדָקָא יָאוּת, "עֵץ פְּרִי" דָּא תַלְמִיד
 חָכָם, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא בֵּת זוּגְיָה, לְכָל חַד בְּדָקָא יָאוּת (כָּל חַד
 אַפִּיק לְזוּנְיָ).
 ❧ - ד - ❧

וְעוֹד "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, "עוֹשֶׂה פְּרִי" דָּא צְדִיק,
 "אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ" דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין אֲתַפְּלִילֵן
 בָּהּ, וְהָכָא פְּקוּדָא דְפְּרִיָּה וּרְבִיָּה לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעִין, הֵדָּא הוּא
 דְכָתִיב (ישעיה מה יח) "לֹא תֵהוּ בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָה", וּמָאן

ביאור נשמת הזוהר

חַד בְּדָקָא יָאוּת, כָּל אֶחָד מִמְשִׁיף וּמוֹלִיד לְמִינוּ, שְׁבָכַל עוֹלָם וְעוֹלָם הוֹצִיאוּ תוֹלְדוֹת
 לְמִינֵיהֶם לְכָל עוֹלָם כְּרָאוּי לוֹ, וּמְכַל עוֹלָם יוֹצְאוֹת נְשָׁמוֹת לְמִינֵיהֶם, דְּהִינּוּ מֵעוֹלָם
 הַבְּרִיאָה נְשָׁמוֹת תַלְמִידֵי חָכְמִים, מֵעוֹלָם הַיְצִירָה רוּחוֹת בְּעַלֵי מִצְוֹת, מֵעוֹלָם
 הָעֲשִׂיָּה נְפִשׁוֹת עַמֵי הָאָרֶץ, אֲבָל נְשָׁמוֹת בְּעַלֵי קְבֵלָה הֵם יוֹצְאוֹת מְאֲצִילוֹת עֲצָמוֹ,
 לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. עֵץ פְּרִי דָּא תַלְמִיד חָכָם, בִּיאור: עֵץ פְּרִי הוּא תַלְמִיד חָכָם
 שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שְׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא בֵּת זוּגְיָה - זוּ בֵּת זוּגוֹ, שְׁעוֹשֶׂה
 פְּרוֹת הֵם הַבְּנִים שְׁעַל יְדָהּ. לְכָל חַד בְּדָקָא יָאוּת, (כָּל חַד אַפִּיק לְזוּנְיָ) - כָּל אֶחָד מוֹלִיד
 בְּנִים וּמִמְשִׁיף נְשָׁמוֹת לְפִי מְדֻרְגָּת נְשָׁמָתוֹ, לְכָל אֶחָד כְּפִי מִינוּ (הַגָּר "א וּשְׁעִיר וְכַסָּא מְלָךְ,
 וְעוֹד).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי - וְעוֹד יֵשׁ לְדְרוֹשׁ "עֵץ פְּרִי" דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא - הוּא הָעֲמוּד
 הָאַמְצָעִי, תַּפְּאֶרֶת הַנִּקְרָא עֵץ חַיִּים, עוֹשֶׂה פְּרִי דָּא צְדִיק - "עוֹשֶׂה פְּרִי" זֶה הַיְסוּד
 הַמְקַבֵּל הַשְּׁפַע מֵהַתַּפְּאֶרֶת, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין
 אֲתַפְּלִילֵן בָּהּ - הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה שְׁכָל הַזָּרְעִים נְכַלְלִים בָּהּ, וּמִמְשִׁיכָה שְׁפַע
 לָנוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵיהָ. וְהָכָא פְּקוּדָא דְפְּרִיָּה וּרְבִיָּה - וְכָאן נְרַמְזָת מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה
 לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעִין - לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, כְּלוֹמֵר לְהַמְשִׁיף נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת
 וְיִשְׁנוֹת, כִּי הָעוֹסֵק בְּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה לְהַכִּין גּוֹף לְנִשְׁמָה, אֲזַי גַּם הַיְסוּד הָעֲלִיּוֹן מְכִין
 נִשְׁמָה לְאוֹתוֹ הַגּוֹף וּמוֹסְרָה לְמַלְכוּת, כְּדִי שְׁהִיא תִשְׁלַח אוֹתָהּ לְמַטָּה לְגוֹף שְׁיֻלְד,
 וְאִם לֹא עוֹסֵק בְּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה וְאִינוּ מְכִין גּוֹף, אֲזַי הֵיכָן תַּכְנֵס הַנִּשְׁמָה, לְכָן הַיְסוּד
 אִינוּ מֵתְעוֹרֵר לְיַחְדוּד, וְאֲזַי נִהַר שְׁהוּא הַיְסוּד יַחְרַב וְיִבֵּשׁ, וְהַשְּׂכִינָה נִשְׁאָרֶת יְבֻשָּׁה,
 הֵדָּא הוּא דְכָתִיב - זֶהוּ שְׁכַתוֹב (ישעיה מה יח) לֹא תֵהוּ (דְאֲחִזוֹר עֲלֵמָא לְתוֹהוּ וּבְהוּ, בְּנֵיהוּ)

דַּאתְבַּטַּל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה, כְּאֵלוֹ אַחֲזֹר לְהֵיחָא אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנֵּעַ
בְּרַכָּאן מִינָהּ, כֹּל חַד לְפֻּם דְּרִגְיָה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים
לְעֵילָא, לְאַתֵּר דַּאתְגַּזֵּר נְשַׁמְתִּיָּה.

ביאור נשמת הזוהר

כְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצָרָה, פְּרוּשׁ, לֹא לְתַהוּ וְשִׁמְמוֹן בְּרָא הַקב"ה אֶת הָעוֹלָם, כִּי אִם
שְׁתַּהִיָּה מִיִּשְׁבַּת בְּבִנֵי אָדָם, עַל יְדֵי תוֹלְדוֹת שְׁיַעֲמִיד הָאָדָם תַּחְתָּיו, וּמָאן דַּאתְבַּטַּל
מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה - וּמִי שְׁמַתְבַּטַּל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה שְׂאִינֵו רֹצֵה לְהַעֲמִיד תוֹלְדוֹת, כְּאֵלוֹ
אַחֲזֹר לְהֵיחָא אֶרֶץ יִבְשָׁה - כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנֵּעַ
בְּרַכָּאן מִינָהּ - וּמִנֵּעַ אֶת הַבְּרִכּוֹת מִן הַמַּלְכוּת, דְּהִינּוּ שְׁגָרָם שְׁלֵא תִקְבַּל שְׁפַע
הַנְּשָׁמוֹת מֵהִיסוּד. וְכֵן הוּא שְׁצָרִיךְ לְקַיֵּם מִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה בַתּוֹרָה, כְּלוּמֵר, לְחַדֵּשׁ
חִידוּשִׁים בַּתּוֹרָה, בְּנִיִּים וּבְנֹת, בְּנִיִּים הֵם חִדוּשֵׁי הַסּוּד, וּבְנֹת הֵם חִדוּשֵׁי הַנְּגַלָּה, (כֵּן
אִישׁ חֵי דְרוּשִׁים) וּמַחֲזִיב כֹּל אַחַד לְגַאוֹל אֶת נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַתּוֹרָה הַשְּׂיָכִים לְחֻלְקֵי
נְשַׁמְתוֹ שְׁנַפְלוּ בְּשִׁבְיָ, וְאִם לֹא עוֹשֶׂה כֵּן עֲלֵיו יוֹצֵאת בַּת קוֹל מֵהַר חוֹרֵב וְאוֹמֶרֶת
אוּי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מַעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, (הַחִיד"א, חֲדָרֵי בְּטוֹן), כֹּל חַד לְפֻּם דְּרִגְיָה - כֹּל
יְהוּדֵי מַחֲזִיב לְהוֹצִיא אֶת חִדוּשֵׁי תּוֹרָתוֹ לְאוֹר כְּפִי מֵה שְׁקַבְלָה נְשַׁמְתוֹ בְּהַר סִינַי,
מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעֵילָא, לְאַתֵּר דַּאתְגַּזֵּר נְשַׁמְתִּיָּה. וְעַתָּה מְשַׁמֵּעֵנוּ רַבִּי
שְׁמַעוֹן סוּד גְּדוֹל, כֹּל חַד לְפֻּם דְּרִגְיָה - כֹּל אָדָם וְאָדָם מִתְקַן בְּמִצְוֹתָיו וּפּוֹגֵם
בְּעוֹנוֹתָיו כְּפִי שְׂרָשׁוּ וּמְדַרְגָּתוֹ, כִּי מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא - מִי שְׁפּוֹגֵם אֶת נְשַׁמְתוֹ
לְמַטָּה, פָּגִים לְעֵילָא - הוּא פּוֹגֵם לְמַעְלָה בְּשׁוֹרְשׁוֹ, כִּי פָּגְמוּ מִגִּיעַ לְאַתֵּר דַּאתְגַּזֵּר
נְשַׁמְתִּיָּה - לְמָקוֹם שְׁנַחֲצָבָה נְשַׁמְתוֹ מִשָּׁם שְׂרָשׁוּ. (הַגַּר"א וְכ"מ). זֶהוּ מֵה שְׂאָמַר
הַכֶּסֶּא מְלֶךְ, שְׁכַמָּה שְׁתַּלְמִיד חָכֵם יוֹתֵר גְּדוֹל פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם לֹא רֹצֵה לְלַמֵּד זֹהָר
הַקְּדוּשׁ, וְהוּא דְבָרֵי רַבִּי חַיִּים וּויִטְאָל מִשָּׁם הָאָר"י הַח"י (דַּעַת תְּבֻנָה לַר"ח הַטו"ב),
וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם בַּעַל הַפְּלֵא יוֹעֵץ, נִתֵּן עֲצָה לְכֹל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא שָׂם, לְלַמֵּד
וְלִקְרֹא זֹהָר הַקְּדוּשׁ, כִּי בְּזֶה נַחֲשָׁב לוֹ שְׁמַחֲדֵשׁ חִידוּשִׁים דְּאוֹרֵיִיָּתָא, וְאֶכַּל מִעַץ
הַחַיִּים וְחֵי לְעַלְמִים.